

EL CARRER FOSC

El cotxe hagués atropellat la noia del vestit tubular de color marró amb farbalans pulverulents a partir de la cintura, si jo no l'hagués retinguda; i, el conductor, per la seva part, no hagués frenat a temps. Ara es recupera de l'ensurt, assegurada a la vorera, amb les cames estirades i l'esquena repenjada a la paret. Està molt pàl·lida. El conductor implicat, que ha aparcat el vehicle, sense deturar-ne el motor, uns dos metres enllà del punt exacte de l'accident, sembla que ha vingut a interessar-se per l'estat de la transeïnt afectada; però les intencions són unes altres. Sense dir ni una paraula, el desconegut allarga el braç i engrapa el collaret que havia restat al descobert quan jo havia afluixat el fulard i havia desbotonat un botó de l'abric de la noia. També li arrabassa dos anells. Estupefacte, aquesta vegada trigo a reaccionar. Em poso dempeus massa tard, quan l'home tanca d'un cop contundent la porta del vehicle i arrenca. No he pogut retenir-ne la matrícula ni tampoc us sabia el descriure. Gairebé atònit, prefereixo concentrar-me en les atencions de socors. Tan sols han passat trenta segons, però me n'adono que algú ha tingut temps de prendre-li la bossa de mà, l'abric i fins i tot les botes. No sé dir-vos si, abans d'aquesta segona acció rapaç, la noia duia arracades. Un vianant que fuig carrer amunt i la certesa que algú s'ha escapolit davant meu, rere un portal del mateix carrer, són la resposta. Estic esfereït. Molt a poc a poc, comença a tornar en si. I, malgrat tot el que està succeint, dedico uns segons a contemplar-la. És una dona preciosa, formosa, jove i de cuixes perfectes. Ara estic embadalit. La despullo i tot seguit no dubto en anar a llençar la roba al contenidor del carreró. Quan retorno al punt on s'ha esdevingut l'accident, tal com havia previst, la noia, que ha recuperat la consciència, accepta trasbalsada la meva oportuna gavardina per cobrir-se de la nuesa dels males ànimes que la deuen haver assaltat... Faig cara de circumstàncies, em mostro perplex, comprensiu, actuo com si fos la primera vegada que trepitgés aquest lloc indigne.